

„Der Same Gottes „
Albanische Übersetzung

Guri i ndërtimit frymor Nr. 55

“Fara e Perëndisë “

“Dhe Ai u përgjigj dhe u tha atyre: Ai që mbjell farën e mirë është Biri i njeriut. Ara është bota; fara e mirë janë bijtë e mbretërisë; kurse barërat e këqija janë bijtë e të ligut.” (Mateu 13:37-38)

“Fara është Fjala e Perëndisë.” (Luka 8:11)

Ne kemi folur për këto procese, se si veprojnë pesë shqisat e pjesës së jashtme të njeriut. Këto janë pesë hyrjet, pesë shqisat e trupit: **të shikuarit (te parit), të shijuarit, të prekurit (ndjenjat), të nuhaturit dhe të dëgjuarit**. Nuk ka asnjë mënyrë tjetër për të hyrë në kontakt me trupin përveç këtyre pesë shqisave.

Brenda këtij njeriu është një njeri tjetër, i quajtur Frym. **Edhe ai ka pesë shqisa: mendjen, pëlqimin dhe mospëlqimin, ndërgjegjen, kujtesën dhe imagjinatën**. Sepse me trupin nuk mund të mendosh; ti mendon me frymën tënde.

Pikërisht këtu ndalen shumë të krishterë. Ata mund të jenë të vajosur me të njëjtën Frymë e Shenjtë si një besimtar i vërtetë, ashtu si gruri dhe barërat e këqija që rriten në të njëjtën arë (Hebrenjve 6:7-8).

Por thellë brenda, në pjesën e tretë të njeriut, ndodhet shpirti, i cili është i paracaktuar nga Perëndia. Pikërisht aty brenda gjendet fara e vërtetë e jetës. [1]

Kështu, Perëndia me anë të hirit dhe zgjedhjes e ka vendosur këtë në zemrën tuaj, që ju të besoni (Efesianëve 1:4-5). **Nuk ka qenë aty që nga fillimi, dhe ju nuk kishit mundësi ta vendosnit vetë aty. Perëndia e vendosi atë aty, dhe ju iu përgjigjët thirrjes. [2]**

Tani shohim se Perëndia ju ka dhënë një “kullë kontrolli”, për t’ju dhënë gjërat që ju nevojiten. **Kjo kullë kontrolli është brenda jush dhe ju drejton**. Dhe kjo etje hyn përmes kësaj kulle kontrolli dhe ju tregon se çfarë ju nevojitet, duke **folur në mënyrë frymore**.

Ekziston një kullë kontrolli në trup, që ju tregon nevojat e trupit, dhe kjo shfaqet përmes dëshirave. Po ashtu ekziston edhe një kullë kontrolli në shpirtin tuaj, **e cila ju tregon gjërat frymore që ju nevojiten**. Diçka në frymën tuaj tregon se çfarë lloj jete ju kontrollojnë.

Nëse mund të shohësh se çfarë është dëshira jote, atëherë përmes saj mund të kuptosh se çfarë është brenda teje, çfarë e krijon atë dëshirë që ti ke. Shiko, nëse ka diçka të caktuar për të cilën ti ke etje, natyra e kësaj etjeje në shpirtin tënd mund të të tregojë se çfarë lloj dëshire është. Shpresoj që ta kuptoni këtë. [3]

Le të vijë Fryma e Shenjtë mbi dikë që ka vërtet diçka të thellë brenda vetes. Shërimi vjen nga brendësia. Le të ndodhë ky shërim përmes Frymës që është në ju. Kur Fryma e vërtetë vajos farën e vërtetë, nuk mund të dalë asgjë tjetër përveçse një bir apo një bijë e Perëndisë (Galatasve 4:6).

Por Fryma e vërtetë mund të vijë edhe mbi farën e keqe. Shiu bie njësoj mbi ferrat dhe i gjallëron ato, ashtu si bie mbi grurin dhe e gjallëron atë (Mateu 5:43-48). Por “nga frytet e tyre do t’i njihni” (Mateu 7:15-20). Ne jemi një pemë fryti e Perëndisë, që bart Fjalën e Tij.

Dhe vini re jetën në bashkësi (kishë). Më parë ishte kështu në bashkësi: kur profeti kishte diçka për të thënë “KËSHTU THOTË ZOTI”, njerëzit lëviznin. Ata qëndronin në këtë dhe vepronin sipas saj. Por tani thuhet: “Nuk më pëlqen ai njeri. Le ta heqim.” Shihni, ata nuk kanë më kuptim.

Njerëzit nuk lëvizin më përmes Frymës së Perëndisë. Fjala e Perëndisë është Fryma e Tij (Gjoni 6:63), dhe Fjala e Tij vjen tek profeti i Tij. Dhe Fjala është për t’ju shndërruar nga gjërat e kësaj bote në shëmbëlltyrën e bijve dhe bijave të Perëndisë.

Dhe Fjala mund të vijë vetëm përmes këtyre profetëve kur ata flasin (Amosi 3:6-7). Dhe ajo duhet të krahasohet me Fjalën dhe të dëshmohet se është Fjala. Kur ti e pranon këtë Fjalë, ajo të shndërron: nga një bir i botës apo bijë e botës, në një bir dhe bijë të Perëndisë.

Shikoni vetë: sa prej nesh e kanë pasur këtë përjetim? Secili nga ne. Sepse u fol, u besua dhe Fjala doli dhe ra në tokën e zemrës (Mateu 13:23; Marku 4:20), dhe aty u rrit.

Ajo të shndërron. Fryma e Tij e Shenjtë e shndërron Fjalën-farë në shëmbëlltyrën e Tij. Ashtu si një dardhë prodhon dardhë, dhe një mollë prodhon mollë, po ashtu Fjala e Tij do të prodhojë bij dhe bija të Perëndisë. Kështu duhet të jetë.

Një ditë, kur bota ishte përsëri në errësirë dhe kaos, Fryma e Perëndisë lëvizi mbi të (Zanafilla 1:2), mbi farën e paracaktuar. Një farë e paracaktuar — të paracaktuarit — u shndërruan. [4]

Ky është mesazhi im për ju, bashkësi, ju që jeni të bashkuar në unitet frymor përmes Fjalës, se ju jeni të vdekur ndaj atyre “bashkëshortëve” të vjetër (Romakëve 7:1-6). Ju jeni të rilindur. Mos u përpiqni ta nxirrni përsëri atë. Ai është i vdekur.

Nëse je një i krishterë i rilindur (1 Pjetrit 1:22-23), ai filiz i vogël që ishte i paracaktuar për ty është Fjala, e cila vjen mbi Fjalë, mbi Fjalë, mbi Fjalë, derisa arrin në formën e plotë të Krishtit – kjo është e vërtetë – që Ai të mund të vijë për të marrë nusen e Tij. [5]

Mbani mend, Fjala nuk mund ta mohojë veten. Është dëshira. Çfarë ishte ajo që ti e dëshirove që në fillim? Ishte sepse thellë në shpirtin tënd ishte një farë e paracaktuar, e cila gjithmonë ishte jetë e përjetshme. Ajo ka qenë gjithmonë aty brenda.

“Të gjithë ata që Ati m’i ka dhënë do të vijnë tek Unë... dhe asnjë prej tyre nuk do të humbasë” (Gjoni 6:37-39, 44).

“Delet e Mia e dëgjojnë zërin Tim... një të huaji nuk do ta ndjekin” (Gjoni 10:1-5). Sepse thellë brenda është jeta, dhe jeta lidhet me jetën. Mëkati lidhet me mëkatin, dhe mëkati mund të jetë aq hipokrit, sa të mendojë se është i shpëtuar edhe pse nuk është. Ai është në thellësinë më të madhe të hipokrizisë. [6]

Pastaj Fryma e Perëndisë veproi mbi Zotin tonë Jezus dhe e çoi Atë në Golgotë, në kryq (Gjoni 19:17-30), për të sjellë dritë për atë ditë dhe për të gjithë farën e paracaktuar të bashkësisë së kësaj kohe, dhe për të formuar bij dhe bija të Perëndisë në praninë e Tij.

Mos u pengoni nga fjala “paracaktim”. Unë kam kaluar përmes kësaj, e shihni. Dua t’jua tregoj këtë tek Efesianëve 1:5.

Ashtu siç ishit në atin tuaj që në fillim. Nëse nuk do të kishit qenë, nuk do të ishit fare këtu. Por shihni, ajo duhej të hynte në një tokë mbjelljeje që të dilte në dritë. Dhe tani ju jeni biri i tij, bija e tij. Shihni, është një farë.

Nëse tani je një i krishterë, një farë e vërtetë e paracaktuar, ti ke qenë në Perëndinë para se të ekzistonte bota. Ti ke qenë gjithmonë në Perëndinë. Fara e jetës tënde, që është një cilësi e Perëndisë, ishte mendimi i Tij.

Dhe për sa kohë që brenda teje është një farë që rritet, ajo duhet patjetër të prodhojë atë që fara thotë për ty. Kjo është plotësisht e vërtetë. Është Fjala e Tij. Ai e mban Fjalën e Tij. Ai kujdeset për të.

Nëse besoni mesazhin e Biblës dhe mesazhin e kësaj kohe, që është një vërtetim i saj, atëherë arsyja pse jeni ulur këtu është sepse jeni të paracaktuar të jeni këtu. Përndryshe nuk do të ishit këtu. Do të ishit në rrugë, disa prej ...

... jush ndoshta do të ishit të dehur, disa prej jush do të shkonit me gratë e burrave të tjerë, dhe ju gra të martuara do të shkonit me burrin e një gruaje tjetër, e kështu me radhë. Por shihni, ju ishit të paracaktuar të jeni këtu. Ju nuk mund ta ndryshoni këtë; ju keni një Atë — Ai është Perëndia — dhe ju ishit një farë.

Ju keni qenë atëherë një mendim në Të. Tani jeni një person që mund të ketë bashkësi me Të; ashtu siç ishit në atin tuaj që në fillim, por tani jeni bij dhe bija që mund të kenë bashkësi me prindërit e tyre. Tani ne jemi bij dhe bija të Perëndisë, që mund të kemi bashkësi me Perëndinë, Atin tonë. Shihni sa e mrekullueshme është kjo! A ju pëlqen kjo? Atëherë do të bëheni si Ai. Nëse jemi bij, atëherë jemi cilësitë e Tij, që nga fillimi kanë qenë në qenien e Tij.

Mbani mend, nëse keni qenë në Të që nga fillimi, dhe nëse Jezusi, i cili është Perëndia, ishte Fjala e bërë mish dhe banoi ndër ne (Gjoni 1:1-3, 14), atëherë ju keni qenë në Të. Ju keni duruar fyerjet që ranë mbi Të; ju keni shkuar me Të, në Të, drejt Golgotës; ju keni vdekur me Të; ju jeni ringjallur me Të (Romakëve 6:1-13). Dhe tani jeni ulur bashkë me Të në vendet qiellore (Efesianëve 2:4-6). [4]

Thuhet: “Fara e Perëndisë është Fjala e Perëndisë.” Jezusi tha në një vend: “Fjala është një farë.” (Luka 8:11). Dhe çdo farë do të japë fryt sipas llojit të vet (Zanafilla 1:11-12).

Nëse të krishterët, bijtë e Perëndisë, bijtë e mbretërisë, janë bërë fara e Perëndisë, atëherë ata duhet të jenë Fjala e Perëndisë — Fjala e Perëndisë e shprehur në epokën në të cilën jetojnë, si fara e premtuar për atë epokë.

Perëndia e dha Fjalën e Tij në fillim, dhe çdo epokë ka pasur farën e vet, kohën e vet dhe premtimet e veta.

Kur erdhi Noeu, ai ishte fara e Perëndisë, Fjala e Perëndisë për atë epokë.

Kur erdhi Moisiu, ai nuk mund të vinte me mesazhin e Noeut; kjo nuk do të kishte funksionuar, sepse ai ishte fara e Perëndisë për atë kohë.

Pastaj, kur erdhi Krishti, Ai nuk mund të vinte me epokën e Noeut apo të Moisiut. Ishte koha e Tij që një virgjëreshë të mbetej shtatzënë dhe të lindte një bir, dhe Ai do të ishte Mesia (Isaia 7:14).

Pastaj kemi kaluar nëpër epokën e Luterit, epokën e Ueslit (epoka metodiste), nëpër të gjitha epokat, dhe epokën e Rrëshajëve. Dhe çdo epokë i është dhënë një premtim i Fjalës.

Dhe njerëzit e atyre epokave, që e kanë shprehur këtë Fjalë të premtuar, janë fara e asaj epoke, sipas asaj që tha Jezusi këtu: “Ata janë bijtë e mbretërisë.” Kjo është e vërtetë.

Shfaqja e Frymës së Shenjtë, e cila...

... vepron përmes bijve të Tij, është ajo farë e mbretërisë për atë epokë. [7]

Shumë prej jush mendojnë se vetëm sepse kanë flokë të gjata, kjo do të thotë se do të hyjnë në qiell. Nuk do të thotë këtë. Shumë mendojnë se sepse i përkasin bashkësive të tyre, këtyre grupeve të mëdha dhe teologëve të mëdhenj, kjo është e mjaftueshme. Por kjo nuk është e vërtetë. Shumë mendojnë se sepse flasin në gjuhë, ata kanë Frymën e Shenjtë. Kjo nuk është domosdoshmërisht e vërtetë.

Edhe pse Fryma e Shenjtë flet në gjuhë, megjithatë Fryma e Shenjtë e vërtetë dhe e pastër që është brenda duhet të jetë në përputhje me çdo Fjalë. Nëse ajo frymë në ty, që të bën të flasësh në gjuhë, kthehet mbrapa dhe nuk përputhet me pjesën tjetër të Fjalës, atëherë është frymë e gabuar.

Duhet të vijë nga brendësia, e cila është Fjala, që nga fillimi. “Në fillim të krijimit të Perëndisë”, kur Perëndia filloi të krijojë, të sjellë ty në ekzistencë, shihni: ti fillove si një farë dhe u zhvillove deri aty ku je tani. Dhe atëherë, të gjithë keni qenë në Krishtin. Dhe kur Krishti vdiq, Ai vdiq për t’ju shpenguar të gjithëve. Dhe ju jeni pjesë e kësaj Fjale. [8]

Tani arrijmë në një përfundim. Ashtu si Logos-i i përjetshëm (Perëndia) u shfaq në Birin (Gjoni 1:1-2), dhe në Jezusin banonte trupërisht gjithë plotësia e Hyjnisë (Kolosianëve 2:9), dhe ky i Përjetshmi ishte Ati i shfaqur në mish dhe mori titullin “Bir”, ashtu edhe ne kemi qenë përjetësisht në mendimet e Tij, derisa erdhi koha që të shfaqeshim si shumë anëtarë të farës së Fjalës së folur në mish.

Këto mendime të përjetshme tani, të shfaqura në mish, quhen bij të Perëndisë. Ne nuk u bëmë farë përmes rilindjes; ne ishim farë, dhe për këtë arsye u rilindëm. Sepse vetëm të zgjedhurit mund të rilinden. Sepse ne ishim farë, për këtë arsye u bëmë të gjallë. Aty ku nuk ka farë, nuk ka asgjë që mund të gjallërohet.

Mbajeni mirë këtë. Tani bëjmë hapin tjetër. Shpengim do të thotë të blesh përsëri, ta kthesh tek pronari i tij i parë. Perëndia, përmes vdekjes së Tij, me gjakun e derdhur, e ka rimarrë pronën e Tij (Zbulesa 1:5-6). Ai e ka shpenguar nusen e farës së Fjalës së folur.

“Delet e Mia dëgjojnë zërin Tim (Fjalën) dhe më ndjekin” (Gjoni 10:26-29). Ju keni qenë gjithmonë dele. Ju kurrë nuk keni qenë derr apo qen që të shndërroheni në dele. Kjo është e pamundur, sepse çdo lloj jete prodhon të njëjtin lloj dhe nuk ndryshon natyrën e vet.

Meqenëse kemi qenë në mendimet e Perëndisë dhe pastaj jemi shfaqur në mish, duhej të vinte një ditë kur do të dëgjonim zërin e Tij (Fjalën). Dhe kur e dëgjuam këtë zë, e kuptuam se...

... Ati ynë na thërret, dhe e kuptuam se jemi bij të Perëndisë (Galatasve 4:6-7). Ne dëgjuam zërin e Tij dhe thirrëm si biri plangprishës: “Më shpëto, o Ati im. Po kthehem tek Ti.” (Luka 15:11-32).

Një bir i Perëndisë mund të endet për një kohë të gjatë para se të kuptojë se është bir. [9]

Tani, fuqia e bashkësisë besuese: Krishti e ka gjithë pushtetin në qiell dhe në tokë. A e besoni këtë? Atëherë çfarë ndodh nëse Ai është në ju? A ka Krishti gjithë pushtetin? (Mateu 28:18).

Ai është Fjala-farë në trupin e Tij, dhe Ai në ne bëhet Fjala-farë në ne. Gjithçka që ishte Perëndia, Ai e derdhi në Krishtin, dhe gjithçka që ishte Krishti, Ai e derdhi në bashkësinë (kishën) (Kololianëve 1:26-29). Kjo është fuqia.

Vini re tani. Mendoni për ligjin e shumimit të Perëndisë: secili sipas llojit të vet (Zanafilla 1:11-12). A është e vërtetë? Fara e Krishtit, që është Fjala, duhet të vijë përmes trupit të Tij.

Dua që ta kuptoni mirë këtë. Fara e Krishtit duhet të vijë përmes trupit të Tij, jo përmes një denominacioni, por përmes një fare të rilindur të Fjalës (1 Pjetrit 1:22-23).

Mendoni tani për këtë: fara e Krishtit...

Si vjen fara ime? Përmes trupit. Si vjen fara e një peme molle? Përmes trupit. Fara vjen përmes trupit, dhe bashkësia është trupi i Krishtit, bashkësia biblike (Efesianëve 1:22-23).

Kjo lindje — kjo është lindja e re — e sjell Vetë Atë në trup. Bashkësia e Tij është Fjala e Tij, që njerëzit të mund të shohin përmbushjen e Hebrenjve 13:8: “Jezu Krishti është i njëjtë dje, sot dhe përgjithmonë.”

Edhe pse një engjëll e drejtoi Filipin tek eunuku, përsëri fara e jetës duhej të vinte përmes trupit: Filipi. Nga erdhi fara? Nga engjëlli? Jo. Engjëlli vetëm i tregoi se ku të shkonte. Një engjëll është një lajmëtar (Hebrenjve 1:13-14).

Këtu është një bir: Filipi kishte farën, mesazhin, Fjalën. Kështu mund të lindë një fëmijë. Filipi vendosi duart mbi të. Filipi e pagëzoi atë në emrin e Jezu Krishtit. Atëherë erdhi Fryma e Perëndisë. Sigurisht.

Tani, fara duhej të vinte nga trupi. Nga cili trup? Nga trupi i Krishtit. E saktë. Dhe Filipi ishte një gjymtyrë e trupit (Veprat e Apostujve 8:26-40).

Tani dëgjoni: e njëjta gjë ndodhi në Veprat e Apostujve 10:9-48. Pjetri ishte në çati. Një engjëll e drejtoi tek shtëpia e Kornelit. Por nga erdhi Fjala? Nga trupi.

Një engjëll erdhi dhe tha: “Mos u shqetëso, mos e quaj asgjë të papastër, thjesht vazhdo dhe mos mendo për asgjë.”

Dhe ndërsa Pjetri po i fliste këto fjalë — jo engjëlli, jo ndonjë kardinal — por ndërsa Pjetri po i fliste këto fjalë... Çfarë? Ai ishte...

...trupit. Ai kishte Fjalën. Fjala gjeti vend. O vëlla! Një engjëll e drejtoi, por jeta erdhi përmes trupit të Krishtit.

Pali, në rrugën për në Damask, u drejtua nga një vegim. Por Anania kishte farën, Fjalën. Amen. Ky profet, Anania, pa një vegim që i tha: “Shko atje dhe vë duart mbi të.” (Veprat e Apostujve 9:10-18).

Ai tha: “Vëlla Saul, Zoti të është shfaqur në rrugën këtu.” Si e dinte ai këtë? Ai kishte Fjalën. Fjala e Zotit erdhi tek profeti. Ai profetizoi, shkoi atje dhe tha: “Ai më dërgoi këtu që të vë duart mbi ty, që të shërohesh, të marrësh Frymën e Shenjtë dhe të të kthehet shikimi.”

Dhe luspat ranë nga sytë e tij; ai u ngrit, u pagëzua në emrin e Jezusit dhe filloi të studiojë Fjalën.

Një engjëll e drejtoi. Kjo është e vërtetë. Por Pali kishte farën. Duhet Fryma e Perëndisë mbi farën, që të japë jetë të përhjetshme.

Këtu është vendi ku Fryma tha: “Merr lapsin.” Duhet të lë diçka anash, por duhet t’ju jap një pjesë prej saj. Mirë.

Kjo është ajo që përpqem t’ju them: sipas ligjit të shumimit, çdo gjë prodhon sipas llojit të vet (Zanafilla 1:11). Në këto ditët e fundit, bashkësia e vërtetë nuse arrin te guri i fundit i ndërtimit. Ajo do të jetë një “super-bashkësi”, një “lloj i përsosur”.

Ndërsa afrohen tek guri i fundit, ata bëhen aq të ngjashëm me Të, plotësisht në shëmbëlltyrën e Tij, saqë mund të bashkohen me Të. Ata do të jenë një. Ata do të jenë shfaqja e plotë e Fjalës së Perëndisë së gjallë.

Denominacionet nuk mund ta sjellin këtë kurrë. Ato do të prodhojnë besimet dhe doktrinat e tyre, të përziera me Fjalën — një produkt i përzier.

Le të kthehemi pak mbrapa. Fryma po e regjistron atë që po them tani: Biri i parë ishte Fjala-farë e folur e Perëndisë. Atij iu dha një nuse, për të sjellë vetveten në jetë. Ajo ra.

Pastaj nuses iu dha përsëri mundësia për të lindur një bir. Por ajo ra, sepse u përzie. Shihni, ai donte të sillte vetveten në jetë, por ajo ra, dhe kjo e çoi atë në vdekje.

Birit të dytë, Fjala-farë e folur e Perëndisë, iu dha një nuse, ashtu si Adamit. Por para se Ai ta martonte, edhe ajo ra. Sepse asaj iu dha një vullnet i lirë, si gruaja e Adamit, për të besuar dhe jetuar sipas Fjalës së Perëndisë ose për ta dyshuar dhe për të vdekur. Dhe ajo zgjodhi të dytën.

Pastaj Perëndia, nga një grup i vogël i farës së vërtetë të Fjalës, do të paraqesë një nuse të dashur për Krishtin, një virgjëreshë të Fjalës së Tij. Dhe përmes saj do të përmbushet gjithçka që është në Fjalën e Tij...

...është premtuar: në virgjëreshën që nuk njih besime apo mësim të krijuara nga njerëzit.

Fjala e premtimit në vetvete, ashtu siç ishte në Marinë, Perëndia Vetë i shprehur. Ai Vetë do të veprojë përmes Fjalës së Tij të premtuar, për të përmbushur gjithçka që është shkruar për Të, ashtu siç bëri kur erdhi nga trupi i virgjër (Isaia 7:14; Isaia 9:5-6).

Kjo është tani një figurë e trupit frymor, sepse kështu virgjëresha do ta pranojë Fjalën e Tij: “Le të më bëhet sipas fjalës sate.” Edhe pse u fol përmes një engjëlli, ishte Fjala e shkruar (Luka 1:35-38).

Ata do ta duan Atë, të vetët do ta duan Atë dhe do të kenë fuqinë e veprimit të Tij, sepse Ai është koka e tyre. Dhe ata janë të nënshtruar ndaj Tij, nën drejtimin e kokës. Udhëheqja e Krishtit është e Tij.

Vini re harmoninë! Jezusi nuk bëri kurrë asgjë pa e parë më parë nga Ati, ose pa ia treguar Ati më parë — harmoni midis Perëndisë dhe Krishtit (Gjoni 5:19).

Kështu është edhe me nusen: Ai i tregon asaj Fjalën e jetës. Ai i tregon, dhe ajo e pranon. Ajo kurrë nuk dyshon. Asgjë nuk mund ta dëmtojë atë, as vdekja (Romakëve 8:38-39), sepse nëse fara është mbjellë, uji do ta ringjallë atë. Amen.

Këtu është sekreti: Fjala është në nusen dhe mendja e Krishtit është në të, që të dijë se çfarë Ai dëshiron të bëjë me Fjalën (Romakëve 12:1-2), dhe ajo e bën këtë në emrin e Tij. Ajo ka “KËSHU THOTË ZOTI”.

Atëherë ajo fekondohet; Fryma e Shenjtë e ujit atë derisa të rritet dhe të përmbushë qëllimin e saj.

Ata bëjnë vetëm vullnetin e Tij. Amen. Unë e besoj këtë. Askush nuk mund t'i bindë ndryshe. Ata kanë “KËSHU THOTË ZOTI”, ose përndryshe heshtin.

Atëherë ata do të bëjnë veprat e Perëndisë. Sepse është Ai Vetë në ta, duke vazhduar të përmbushë Fjalën e Tij, ashtu siç e përmbushi në ditët e Tij. Kur Ai ishte këtu, nuk e përmbushi gjithçka, sepse nuk ishte ende koha. [10]

Burimet:

[1] “Krishti është zbuluar në Fjalën e Tij” (65-0822M), paragrafët 23-25

[2] “Abrahami dhe fara e tij pas tij” (61-0423), paragrafi 33

[3] “Etja” (65-0919), paragrafët 29-30

[4] “Fuqia e shndërrimit” (65-1031M), paragrafët 276, 280-284, 288-298

[5] “Bashkimi i padukshëm i nuses” (65-1125), paragrafi 307

[6] “Filtiri i një njeriu që mendon” (65-0822E), paragrafët 108-109

[7] “Fara e përçarjes” (65-0118), paragrafët 21-25

[8] “Dhe nuk e dinë” (65-0815), paragrafët 215-217

[9] “Epoka e bashkësisë së Smirnës”, libri i epokave të bashkësisë, fq. 152

[10] “Fjala e folur është fara origjinale” (62-0318), paragrafët 388-392, 403-421

Guri i ndërtimit frymor Nr. 55 (i rishikuar 2019) nga Fjala e zbuluar e kësaj ore, përmbledhur nga:

Gerd Rodewald, Friedenstr. 69, Bieselsberg, D-75328 Schömburg, Tel. (07235) 7613

Do të vijë dikush me një mesazh që do të jetë plotësisht në përputhje me Biblën, dhe një vepër e shpejtë do të përhapet në gjithë botën. Fara do të shpërndahet përmes gazetave dhe materialeve të leximit, derisa çdo farë e paracaktuar e Perëndisë ta ketë dëgjuar atë.

